

Anılar

– Ahmet Yüksel · 22 Nisan 2012

Anılar,anılar..

beni yıllardır ağlatan anılar

Bırakın benim yakamı

yalan oldu, yalan, geçip giden yıllar..

Ağlamaktan,

Gözpınarlarım kurudu

Virane bir yer oldu gönlüm...

Çık gözlerimden anılar...

Bıktım artık, yaşamaktan

Neden boynundan çıkmıyor hayatın taktığı halkalar

Neden?

Neden hayata boyun eğdim,

Genç yaşımda...

Neden ayağımdan çıkmazdır

Ayağımda yıllanırdır, paslanırdır prangalar.

Ve neden ben hala seninle yaşarım..

Gözlerimde çöreklenen anılar..

Bilirsin eskiden tozpembeydi

her yaşantı bana.

Bir tutam sevgiden, göğe değdi başım,

düşünmezdim, kara, kara...

kaynardı da kanım..

Çılgın gibi bir güzel yaşantıdan yana..

Gitmiyor, gitmiyor gözlerimden

Beni ağlatan anılar...

Yorulmak nedir bilmezdim.

Dağ bayır koşturur öleceğimi bilsem dert etmezdim.

Akşam olur yerdim içerdim

ve ağlayanı ya da üzülen bir garibi görsem

elinden tutardım, severdim.

Dost yanında el yanında, aranan sevilen

Bir dosttum...

Œimdi ben neden bir el oldum...
Neden girmeye deęmez, virane bir bahęe oldum.
Aranmaz sorulmaz oldum...
Onun için mi, gözlerimden gitmiyorsun..
Anılar..

22 Nisan 2012
Antalya